

4.3.26

חברות וחברי סגל, תלמידות ותלמידים, בוגרי האוניברסיטה וידידיה,

אנחנו ביומה החמישי של המלחמה עם איראן אליה הצטרף לפני יומיים החיזבאללה. כמו שלמדנו בשנים האחרונות, העורף האזרחי שותף מרכזי במלחמות, וסופג חלק ניכר מן הפגיעות, בגוף וברכוש. גם הפעם נהרגו ונפצעו תושבים ואזרחים ישראלים, ולרבים נגרמו נזקי רכוש. ליבנו איתם ועם משפחותיהם. אף אחדים מחברות וחברי קהילת האוניברסיטה נפגעו, בדרך כלל פגיעות רכוש, ובמקרים בודדים גם פגיעות גוף קלות. אנחנו בקשר עם הנפגעים, ומנסים לתמוך בהם במענק כספי צנוע, ובהצעות נוספות לסיוע. תלמידות ותלמידים רבים, ואף חברות וחברי סגל גויסו למילואים. אין לנו עדין הערכה מדויקת של מספר המגויסים, אך כמו בעבר גם הפעם, נדאג לסייע להם, כלכלית ואקדמית, כמידת הצורך. אנחנו מייחלים לשובם הביתה בשלום.

בשבת, כשעה לאחר פרוץ המלחמה, פתחנו "קו חם" בדיקנאט להצלחת הסטודנטים והסטודנטיות, להגשת עזרה נפשית ראשונה לכל מי שנוזק לכך. הרקטורט מעדכן באופן שוטף בדבר מועדי הבחינות. אנחנו מבינים כמה חשובה ודאות בתקופה זו, ואנחנו עושים כמיטב יכולתנו, בשיתוף פעולה עם אגודת הסטודנטים, על מנת להקל את המתח. אנחנו מקווים שנוכל לחדש את הלימודים במועד שנקבע לכך מלכתחילה (15 למרץ). הנחיות מדויקות יפורסמו מבעוד מועד בהתאם להתפתחויות.

הקמפוס עובד במתכונת חירום, לפי שעה עד מוצאי שבת. נקטנו אמצעי זהירות להגן על דגימות ורשומות חיוניות למחקר למקרה שהקמפוס ייפגע, וכן להקדים פני מתקפות סייבר אפשריות. בהתאם להנחיות פיקוד העורף, עדכן אגף משאבי אנוש על סדרי הגעתם לקמפוס של "עובדים חיוניים", כלומר אלו הדרושים להפעלתו הפיזית של הקמפוס. אחרים "עובדים מרחוק" ככל שניתן, ומתבקשים שלא להגיע לאוניברסיטה. במיוחד חשוב להקפיד שלא ליצור תחושה אצל תלמידינו העובדים במעבדות, או אצל עובדים הכפופים לנו ושאינם עובדים חיוניים, שהם מצופים להתייצב לעבודה בקמפוס.

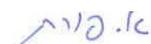
מאות מחברות וחברי קהילת האוניברסיטה "נתקעו" בחו"ל, ורוצים לחזור ארצה. אנחנו יוצרים איתם קשר באמצעות בית הספר הבינלאומי ע"ש לאוי, וננסה לעזור להם. כמי ש"נתקע" בניו יורק בסבב המלחמה הקודם עם איראן, אני מבין לליבם.

אני מודה מקרב לב, בשם כולנו, לעובדי ועובדות האוניברסיטה החיוניים, שמתייצבים לעבודה יום יום. פגשתי את רובם: עובדי הנדסה ותחזוקה, מחשוב, משאבי אנוש, בטיחות, אבטחה, אבות הבית ועוד. הם ריגשו אותי במסירותם לאוניברסיטה ובחריצותם. הם העדות לכך שאיכות אוניברסיטה נמדדת בעובדיה המעולים, סגל מנהלי כסגל אקדמי.

לבסוף, תודה לידידי האוניברסיטה בארץ ובעולם, על עמידתם לצידנו בימי שגרה ובעתות חירום. בעזרתם הקמנו את קרן החירום שתמכה, ועודנה תומכת, בתלמידינו שגויסו למילואים.

אנא שמרו על עצמכם ועל בני משפחותיכם, מי ייתן והמלחמה תסתיים בהצלחה ובמהרה, ונחזור לעשייה האקדמית, במחקר ובהוראה, שלשמה קיימת אוניברסיטת תל אביב.

שלכם,

אריאל פורת

נשיא אוניברסיטת תל אביב